

[Stats- og udenrigsministeren.]

den enestående udbredte presse, som den højre side af salen råder over, rigtig? Er vanskelighederne i Danmark udelukkende udsprunget af en elendig socialdemokratisk regerings politik? Hvordan går det til, at den engelske konservative regering har de store vanskeligheder, den har? Hvordan er det tænkeligt, at den engelske konservative regering kunne gå ud til valg i foråret med et skatteforslag, som viser skatteenedsættelser, og nu må indkalde parlamentet og meddele, at den vil forelægge et tillægsbudget, der går på ganske den modsatte led? Hvordan er det tænkeligt, at der er store vanskeligheder i Vesttyskland og en lang række andre lande? Mon vi ikke skulle være enige om, at det er meget godt med den stærke forenkling på disse felter, men forenkling har undertiden en vis begrænsning, når det drejer sig om at få den rette sandhed frem.

Hvad gjorde vi i foråret? Løb denne regering fra sit ansvar? I foråret stod vi overfor en situation, der nødvendiggjorde indgreb. Det kunne måske for en ny mand, der stod med hovedansvaret, have været fristende — jeg ved, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen måske engang har været i en tilsvarende situation — at sige: lad os begynde på en frisk og på bar bund. Hvad gjorde denne regering? Den tog sit ansvar, og den tog sit ansvar for de upopulære foranstaltninger. Venstre holdt sig tilbage, det konservative folkeparti holdt sig tilbage, indtil det ærede medlem vendte hjem og der begyndte at melde sig en vis sund forhandlingsindstilling i det konservative folkeparti.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller har forsåvidt sat sit præg på debatten derved, at han havde en tankegang, som han søgte at fremføre. Jeg tror ikke, at hans tankegang kan holde, men han havde en tankegang, og når vi har skældt hinanden tilstrækkeligt ud, ligger opgaverne foran os. Jeg håber, det vil være muligt at møde også det ærede medlem i et stykke sagligt arbejde i den kommende tid.

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Det er den slags overdrivelser, som det ærede medlem hr. Aksel

Møller nu kom med i sin replik overfor mig, som jeg ikke kan godkende. At sige, at forøgelsen af lånebeløbet i foråret 1954 var det, der ødelagde landets økonomi, er helt hen i vejret, og det ærede medlem vil heller ikke, når han tænker sig om, gentage det. Det ærede medlem husker måske, at han og hans parti i hvert fald var rede til at tiltræde halvdelen af det lånebeløb, det drejede sig om. Så kan det vel ikke være sådan, når han erkendte, at man i hvert fald skulle øge lånebevillingerne med halvdelen af det beløb, der var tale om, at så skulle bevilningen af det resterende beløb blive ødelæggende for landets økonomi. Jeg erkender, at sådan som forholdene udviklede sig, blev der bevilget for meget dengang, men hvad var årsagen til, at det kom til at ligge sådan? Ja, det var jo, at byggeriet på grund af den meget regnfulde sommer ikke blev afviklet i det tempo, som det ellers ville være blevet. Jeg vil ikke på nogen måde sige, at man ikke nu bagefter kan mene, at man skulle have udlånt 20 eller 30 mill. kr. mindre, men der er ikke mindste årsag til at løfte det op i et sådant plan, som det ærede medlem her gør.

(Kort bemærkning).

Aksel Møller: Efter den højtærede statsministers sidste bemærkninger skal jeg frafalde yderligere diskussion med ham. Den er udsat i forventning om en dag at se den højtærede statsministers forhandlingsprogram med henblik på den situation, vi befinder os i.

Overfor det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard vil jeg pege på, at det ingenlunde er sikkert, at mit standpunkt med hensyn til at ville bevilge halvdelen af det omhandlede lånebeløb var urigtigt. Det ærede medlem må jo huske, at det er altid de sidste bevillinger, som får vanskelighederne til at melde sig.

(Kort bemærkning).

Viggo Starcke: Det er en ganske kort bemærkning til den højtærede statsminister med tak for hans udtalelse. Når den højtærede statsminister i sin egen åbningstale fremfører en lang række små problemer, kan man ikke bebrejde os andre, at vi